



A MAGYARORSZÁGI  
METHODISTA EGYHÁZ  
PÉCSI KÖRZETE

## HÍRLEVÉL

XIX. évfolyam 2. szám

2015. február

*„Nem szégyellem az evangéliumot, hiszen  
Isten hatalma az, minden hívőnek üdvösségére.”  
Róma 1:16*

*Évi Jelige*

**„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.” Róma 15:7**

*Egyházunk 2015. Évi Jeliséje:*

**„Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” Máté 9:38**

*Tervezett februári programjaink:*

1.-én vasárnap úrvacsorai istentisztelet Textus: Márk 1,21-28.

**Senki nem tanít úgy Uram, mint Te!**

8.-án vasárnap Tanítói sorozat: Textus: Ap. csel. 26:28 **Majdnem keresztényen (Mi különbség az újjászületet és a vallásos ember között)**

8.-15.-ig **Házasság hete**

15.-én **Bibliavasárnap** - az asznapi gyűjtést a Biblia Társulatnak juttatjuk el a Biblia kiadás, terjesztés javára. Textus: Márk 1,29-39.

**Uram, akit Te meggyógyítasz, az neked szolgál!**

19.-22.-ig **Előljárói Konferencia** lesz Piliscsabán

22.-én vasárnap Textus: Márk 1,40-45. **Uram, akit Te megtisztítasz az valóban tiszta!**

28.-án szombaton Hajléktalanok között szolgálunk

*Rendszeres programjaink:*

Kedden 17 órakor **bibliórát** tartunk **Hidason**

Szerdán 19 órakor **ifjúsági óra** van

Csütörtökön **Bicsérden** 18 órakor **házi istentisztelet** lesz

Pénteken 17 órakor **házicsoport** lesz (változó helyszínnel)

Vasárnap 9<sup>30</sup> **imaóra**, és 10<sup>00</sup> órakor **istentisztelet** van Pécssett,  
15<sup>00</sup> órakor **Hidason**.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18<sup>00</sup> órakor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

*Kívánjuk,  
hogy Isten áldja meg mindenki életét,  
aki ebben a hónapban ünnepli  
születésnapját!*



### *Média hírek*

Február 16.-án hétfőn a Hajnali gondoltok című műsorban methodista testvérünk gondolatai hangzanak el az MTV-n

### *Információ*

Ismét eltelt egy év, és eljött az adóbevallások ideje. **Köszönetet szeretnénk mondani** az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért, mellyel a Magyarországi Metodista Egyház, illetve a Márta-Mária Alapítvány javára rendelkezett.

A Magyarországi Metodista Egyházat több, mint 1360 személy - 6.284.977,-Ft-tal támogatta, és

A Márta-Mária Alapítvány javára 482.072,- Ft-ot kaptunk az alapítványi 1% után. Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra, köszönjük!

Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

**Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073**

Az egyházunk öregek otthonát támogató

**Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17**

### *Február*

*„Nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére...” Róma 1,16*

Az apostolt a római gyülekezet tagjaiból többen megvádolják, hogy az evangéliumot csak „barbároknak” - műveletlen vidékieknek - tudatlanoknak meri hirdetni. Rómában élő szellemi elitnek „hellénista”, más néven görögöknek szégyelli hirdetni az evangéliumot. Pál nyomatékosan mutat rá arra, hogy az evangélium hirdetése az ő szemében nem egyéni

elgondolásától, vagy szubjektív hangulatától függ, hanem ő erre a szolgálatra egyszerűen el van kötelezve, adósságként végzi („tartozom vele”). „Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni nektek is...” Ezek a szempontok tartják ébren benne a buzgóságot arra, hogy Rómában is minél előbb kívánjon megjelenni az evangélium hirdetésére.

Határozottan fogalmazza meg: „Mert nem szégyellem az evangéliumot...” Tisztába van azzal, hogy akik befogadták a szívükbe, azoknál milyen hatalmas erőt képvisel az evangélium - Isten ereje - az üdvösségre. Az üdvösségünk ismeretét az evangélium hirdetéséből vettük, annak hallgatásából nyertük ajándékba az élő hitet, élő víznek forrása lett számunkra, amely által életünk is élő víz forrásává lett!

Pál azonban tudja mindenkivel együtt, aki hisz, hogy ebben az üzenetben, és a meghirdetésében a kezdettől fogva és szüntelenül teremtő Isten, mindenek fölött álló ereje lüktet és munkálkodik.

Már pedig az evangélium hirdetése nem elvont eszmék hirdetése, nem is a teljesíthetőség minden alapját nélkülöző erkölcsi követelések hangoztatása, hanem Istennek szabadítást teremtő ereje: szabadítást a végső ítélet vonatkozásában, de szabadítást a hit számára valóságosan itt a földi életben is, mert a kettő éppen az evangéliumra hittel hallgató ember számára nem választható többé el egymástól. Ez az életünket megoldó váltság, amelyre mindenkinek egyformán szüksége van.

Van, aki az evangéliumot szégyelli? Ha az apostolt megvádolják ezzel, akkor igen is lehetséges, hogy eljuthat egy hívő ember egy ilyen lelki állapotra! Mi válthatja ki ezt a hitben járó ember életében? Talán választ ad a talentumos szolgák példázata. Aki csak egyet kapott a gazdától, az fogta a talentumát, félelemében elásta a földbe. Azt olvassuk, hogy jött az elszámoltatás, és oda kellett állnia a gazda elé, és ezt mondta: „Uram, tudtam, hogy kérlelhetetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál. Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van, ami a tied.” Mt. 25,24-25

Lehet hallani az evangéliumból az örömhírt, de lehet nem megismerni azt, akiről szól. Tudok róla, csak nem adom tovább, hallgatok róla, és ezzel elásom azt. Amikor számon kérik, akkor elővesszük, és mondjuk, hát én tudtam mit kell tennem. Az lehet, hogy te tudtál róla, és a környezetemben lévők tudnak róla? Vagy azt mondjuk, mint ahogy szokták mondani: A belső életem magán ügy! A Krisztusról szóló örömhír nem magány ügy, nem azért kaptuk, hogy magunkat gazdagítsuk, hanem

azért kaptuk, hogy másokat gazdagítsuk, örvendeztessük meg az evangéliummal.

Akiről az örömhír szól, annak az az akarata, hogy élünk legyen és túlradjon. Az apostol szótárából azt is ismerjük, hogy azt mondja: „Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot! Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok, ha pedig nem önként, sáfársággal vagyok megbízva.” 1. Korintus 9,16-17.

Mert ha az evangéliumot hirdetem, - azt azért teszem, - mivel kényszer nehezedik rám. Róm 1,16.

Uram segíts, hogy teljes bátorsággal merjem tovább adni az örömhírt minden embernek, személyválogatás nélkül, akár alkalmasnak, vagy alkalmatlannak találom az időt rá. Ámen.

GYURKÓ JÓZSEF

### *Kitekintés - Beszámoló a rigai anglikán gyülekezetéről*

A rigai anglikán templomot az 1850-es évek végén szentelték fel. A gyülekezet jelenleg 20-30 főből áll, vegyesen helyi lakosokból, ill. a városban élő, itt tanuló vagy dolgozó külföldiekből. A vasárnap 11 órakor kezdődő, angol nyelvű istentiszteleten nagyrészt énekelt liturgia van, amiben mindig besegít valaki a lelkésznek. Az istentiszteletet kötetlen beszélgetés követi egy csésze tea, vagy kávé és sütemény mellett. Idén több új rendszeres látogatóval bővült a gyülekezet, és volt néhány keresztlő is. Rendszeresen visszatérő alkalmak a bibliaóra és a heti (ingyenes) koncert szerda délutánonként. A helyi közösség szociális munkát is végez, az időseknek szolgálunk, és szombat délelőttönként leveskonyhát működtetünk, amit kb. 120 fő vesz igénybe. Utóbbi főként külföldi támogatók szponzorálják, többek között egy lübecki lelkész, aki minden évben meg is látogatja a gyülekezetet, hogy saját maga győződjön meg arról, hogyan használjuk az általa közvetített adományokat. Nemrég az amerikai nagykövetség jóvoltából új tűzhelyet kaptunk, ami megkönnyíti a főzést. Nov. 18.-a alkalmából (nemzeti ün-



nep Lettorszáiban) és dec. 20.-án a szokásostól eltérően ünnepi menüt kínáltunk a rászorulóknak. A megszokott menü leves, kenyér, tea, alma, és desszertként zabkása lekvárral. Általában 5-10 önkéntes segítségére van szükségünk ahhoz, hogy minden simán menjen. Október elején lelkészváltás volt a gyülekezetben. Az új lelkész egy hölgy, aki lett származású, de korábban Angliában élt, és több változást kezdeményezett már, pl. a hírlevelet, amiben a tervezett alkalmakról található információ.

FÖLDESI KATALIN  
JELENLEG LETTORSZÁGBAN DOLGOZIK, GYÜLEKEZET-  
TÜNKBEN NÓTT FEL, ÉS JÁRT HOZZÁNK KORÁBBAN

*Ahol ránk Jézus vár*

Valami mindig vár.  
Hol munka, lárma, hajsza,  
hol a mindennapok küzdelme, harca,  
hol keservek és kísértések,  
próbák, bukások és szenvedések,  
hol csend, csend, csend...  
Kívül?  
Vagy bent:  
Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.  
Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.  
Ott a zajban, a mindennapokban,  
küzdelmekben, és feladatokban,  
ott szenvedésben és kísértésben,  
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,  
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,  
átvigyen tűzön és akadályon,  
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,  
de százszorosán vár ránk - a csendben!

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Tudom, miért vagyunk fáradtak. Jobban kellene bízunk Isten kegyelmében.

Kövessük a chilei bányászok példáját. A 700 méterrel a föld alatt rekedt 33 férfi reménytelennek látszó helyzetbe került. A főlagút beomlott, elzárva ezzel a menekülés útját, túlélő módra kényszerítve a bányászokat. Két hónapig imádkoztak, hogy valaki megmentse őket.

2010. október 13.-án örömujjongásban törtek ki a férfiak: elkezdődött a megmentésük. Bízta megmentőikben, és egyikük sem akarta függetleníteni magát, mondván: „Én egyedül is ki tudok menni. Csak adjanak egy új fúrót.” Elég sokáig bámulták a „kősírt” ahhoz, hogy egyöntetűen kimondják: „Segítségre van szükségünk. Szükségünk van valakire, aki behatol ebbe a világba, és kihúz minket innen.” És amikor a mentőkapzsula megérkezett, belemásztak.

Miért olyan nehéz számunkra, hogy ugyanezt tegyük?

Könnyebbnek találjuk, hogy a feltámadás csodáját elhiggyük, mint a kegyelem csodáját. Annyira félünk, hogy a tökéletesség látszatát keltjük, azt gondolván, így legalább a menny kevésbé csalódott miattunk, mint mi magunk. És az eredmény? A legkimerültebb emberek a világon.

A saját erőlködésünk semmi mást nem garantál, mint kimerültséget. Lelkünket kitéve megpróbáljuk Isten tetszését elnyerni, piros pontokat gyűjteni, és ha valaki megkérdőjelezi a teljesítményünket, megorrolunk rá.

De elég ebből! „Isten kegyelmével erősítsétek meg a szíveteket, ne ... szabályok betartásával” (Zsidók 13:9). Jézus nem azt mondja: „Gyertek hozzám mind, akik tökéletesek és büntelenek vagytok.” Épp ellenkezőleg: „Jöjjetek közel hozzám mind, akik belefáradtatok súlyos terheitek cipelésébe! Nálam megnyugvást találtok” (Máté 11:28).

Nincs apró betűs rész. Isten ígéretének nincsenek rejtett buktatói.



Hadd működjön hát a kegyelem! Nincs többé teljesítmény-kényszer, hogy elnyerd Isten szeretetét, elfogadását, hiszen az már a tiéd! Nyújtozz el Isten kegyelmének a függőágyában.

Most már nyugodtan megpihenhetsz.

MAX LUCADO

## *Teljesen józanul*

Mi emberek gyakran csak akkor engedjük meg, hogy Isten segítsen nekünk, ha már nem találunk más kiutat. Azok egyike, aki így járt, az ismert angol zenész Eric Clapton. Éveken keresztül próbált harcolni alkoholfüggősége ellen, de sikertelenül. Az egyik elvonó-intézeti tartózkodásának vége felé hirtelen páni félelem fogta el, hogy ismét nem fog sikerülni.



Ebben a pillanatban - így számolt be önéletrajzában - térdre rogyott, és Istenhez fohászzkodott, segítséget kérve. Nagy egoja miatt ez nem volt könnyű számára - kommentálta ezt a szituációt. Azonban Isten valóban segített rajta, és segít neki 20 éven keresztül a mai napig. Eric Clapton ezt írja: „Ettől a naptól kezdve egészen a mai napig, minden egyes reggelen imádkoztam, és segítségért könyörögtem, és minden egyes estén hálát adtam életemért és józanságomért.

NEUKIRCHENER KALENDER 2015.  
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN HENRIK

## *Egy XVII. századi francia apáca imája*

Uram te is tudod, sőt jobban mint én, hogy minden nap öregszem.

Ments meg attól a rettenetes szokástól, hogy mindennel és mindenki-vel kapcsolatban elmondjam a véleményem.

Szabadíts meg attól a törekvéstől, hogy elrendezzem mások ügyeit. Tégy meggondoltrá és szolgálatkészsé. Segíts, hogy ne legyek mogorva és akaratos. Néha nagyon sajnálom, hogy nem tudom fölhasználni páratlan tapasztalataimat.

De tudod uram, szeretném, ha maradna néhány barátom.

Add, hogy ne vesszek el történeteim ezernyi részletében.

Adj szárnyakat, hogy azonnal a lényegre térhessek.



Zárd be ajkaimat, ha bajaimról és fájdalmaimról kezdek beszélni. Ilyen egyre több van, és nagyon szívesen elsorolom ezeket.

Azt nem merem kérni, hogy adj jobb emlékezőtehetséget, de azt igen, hogy tanuljak a csodálatos leckéből, ha mások pontosabban emlékeznek valamire, és én bizony tévedek.

Nem törekszem arra, hogy szent legyek. Néha olyan nehéz elviselni a szenteket, de tudom, hogy egy keserű öregasszony az ördög remekműve.

Segíts abban, hogy örüljek az életnek. Hiszen annyi vidám dolog van a világon, ott is, ahol nem számítunk rá.

Add, hogy képes legyek meglátni a jót, és fölismerjem másokban a tehetséget, noha nem is gyanítottam meglétét.

Végezetül add kegyelmedet, hogy ki tudjam mondani:

Ámen

### *Godot-ra várva?*

Irodalmár ismerősöm lelkesen újságolta, hogy franciaországi útja során nagyszerű előadásban látta Samuel Beckett *Godot-ra várva* című abszurd drámáját. „Fantasztikus darab - mondta lelkendezve - csupán annyi történik benne, hogy két szereplő ül egy-egy szemetes edényben, és kitartóan vár Godot-ra. De Godot soha nem fog eljönni, mert Godot nem létezik. Várakozásunk pontosan olyan abszurd várakozás, mint amikor a hívők valamilyen isteni jelre, vagy beavatkozásra várnak.”

Igyekeztem nyugodtan válaszolni a nem éppen tapintatos megjegyzésre: „Tévedsz - mondtam barátságos hangon - mert a mi várakozásunk még ennél is abszurdabb. Mi adventben egy olyan Valakire várunk, aki már rég eljött, aki már itt van közöttünk.” Kétkedve csóválta a fejét: „Itt van köztetek? Miből gondoljátok?” „Tapasztaljuk. Segít, bátorít, vigyáz ránk, tanít, egybe gyűjt bennünket. Szólhatunk hozzá, és ő válaszol.”

Úgy nézett rám, mintha nem volnék egészen normális. Míg szótlannul álltam a tekintetét, eszembe jutott egy régi sztori. Öreg ismerősöm, valamikor a hatvanas években, elhatározta, hogy haladni fog a korrallal, és vásárolt egy televíziót. Felesége élénken tiltakozott: „Minek az nekünk, meg voltunk nélküle eddig is.” De amikor a masina működni kezdett, az idős hölgy valósággal rátapadt a képernyőre. Az öreg mosolyogva magyarázta neki: „Tudod, szívem, ez a sok csodálatos dolog már eddig is itt volt körülöttünk a szobában, csak mi nem vettük észre. Mert nem volt hozzá készülékünk.”

Irodalmár ismerősöm kételkedését tökéletesen megértem. És kérem az Urat, hogy ajándékozza meg őt is egy készülékkel.

DOBOS LÁSZLÓ  
LÓ A TEMPLOMBAN CÍMŰ KÖNYVBŐL

### *Hála*

Uram, a szívem háladalba fog:  
Megköszönök Neked minden napot,  
Melyen szereteted érezhetem,  
Minden parányi fényt az életen,  
Minden vigaszt sivatag-út alatt,  
Minden mosolygó, meleg sugarat.



Vihart ígérők bár a holnapok,  
Te vagy, aki a szívem biztatod!  
Ha ma egy porszem terhet hordozok,  
Talán Te holnap le is oldozod!  
Hogy adjak hálát, hogy te szüntelen,  
Amerre járok, ott vagy énvelem?

Minden kicsiny madárka énekét,  
Minden bajt, mely Hozzád visz közelébb,  
Minden nyugalmas percemet,  
Tovasuhanó minden felleget,  
Cseppecske boldogságot, örömet  
Ujjongó háladalban köszönök!



Minden egyes meleg tekintetet,  
Minden egyes virághintő kezét,  
Minden testvérszívet, felém verőt,  
Közösen hívó, hordozó erőt:  
Mindezt az üdvöt itt és odafönn  
Köszönöm! Mindörökké köszönöm!

H AISCH - ROLF L UJZA  
FORDÍTOTTA TÚRMEZEI ERZSÉBET

## *Isten örökké való terve*

Amikor a legidősebb lányom kétéves volt, elveszítettem őt az áruházban. Teljesen pánikba estem! Egyszerre semmi más nem számított, csak, hogy megtaláljam Jennát. A vásárlásról teljesen megfeledkeztem. A bevásárló lista jelentőségét veszítette.

Jenna nevét kiáltoztam. Nem érdekelt, mit gondolnak az emberek. Minden energiámmal azon voltam, hogy megtaláljam elveszett gyermekemet. Meg is lett: a kabátok mögött rejtőzött.

Nincs olyan ár, amit egy szülő meg ne fizetne azért, hogy megmentse a gyermekét. Sem erőt, sem energiát nem kímél. Egy szülő bármit megtesz azért, hogy a gyermekét megtalálja. Csakúgy, mint Isten. Jól jegyezd meg a következőket. Isten legnagyobb alkotása nem a csodálatos csillagok, nem is az ámulatos kanyonok. Az Ő örökkévaló terve az, hogy megkeresse a gyermekeit. A menny és a föld nem ismer nagyobb szenvedélyt, mint Isten irántad való szenvedélyét!

MAX LUCADO

### *Áldott vagy, bárhol is légy*

*Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn. 5. Mózes 28,3*

Biztosan hallottál már olyanokról, akik azt hiszik, hogy egy új otthonba, másik munkahelyre, vagy netán egy másik országba kell menniük ahhoz, hogy megtalálják a „szerencséjüket”.

Az igazság azonban az, hogy nem egy bizonyos hely tesz téged áldottá, hanem Isten! És te, mivel Isten gyermeke vagy, már áldott vagy, Jézus Krisztusban minden szellemi áldással megáldva (Efezus 1:3). Jézus a vérevel fizetett, hogy te áldott légy. Tehát az áldás nem a helyen van, hanem az emberen!

Krisztust Jeruzsálem városában korbácsolták meg, ott átkozták Őt, és ott köpdösték le. Azután a városon kívül szegeztek át, és feszítették keresztre. Ezért te áldott vagy a városban, és a városon kívül is! Igazából áldott vagy, függetlenül attól, hogy hol vagy.

Lehet, hogy egy nem-keresztény környezetben dolgozol, és a főnököd nem igen kedvel. Lehet, hogy időnként még rosszul is bánik veled. Azonban Isten a főnököd ellenére képes megáldani téged. Azért áld meg,

mert Benne bízol, hogy áldottá tesz. Semmi köze ennek a főnökhöz, vagy a munkahelyedhez.

Akkor miért tűnik úgy, mintha nem látnád az áldásokat?

Ha nem látod az áldásokat, akkor vizsgálj felül, hogy miben hittél, és hogyan szóltál eddig. Néhányan panaszkodnak, és mindent és mindenkit okolnak maguk körül - a szüleiket, a származásukat, a nemüket, a környezetüket és a kormányt - mert nem látják az áldásokat. Szeretném, ha elhinnéd és megvallanád, hogy Jézus Krisztus kereszten bevégzett munkája miatt vagy áldott, és nem azért, mert egy bizonyos népcsoporthoz tartozol, vagy, mert egy bizonyos helyen dolgozol.

Nem számít, hol dolgozol, vagy hol laksz, milyen a bőröd színe, vagy mi a foglalkozásod. Ha Isten megáldott, akkor áldott vagy! És ezt Jézus miatt tette.

JOSEPH PRINCE

### *A gyertya fénye és árnyéka*

Az elmúlt év végén lettem figyelmes egy jelenségre, amely a következő gondolatsort indította el bennem, és ezt szeretném megosztani kedves olvasóinkkal.

Imatermünk elülső részén lévő úrasztalon áll egy gyertya, amit néhány szó kíséretében minden istentisztelet kezdetekor gyújt meg a liturgiát vezető testvér. Az elmúlt vasárnapok egyikén ragyogó napsütés világította meg oldalról imatermünk homlokfalát. Azt láttam, hogy a napsütötte falon a gyertya fényudvara jól láthatóan fokozta a fal megvilágítását, de ugyanakkor megjelent a gyertya testének határozott árnyéka is a falon.



Arra kellett gondolnom, hogy a gyertya lángja azt szimbolizálja, amit a Szentlélek munkája gerjeszt bennünk. Testi mivoltunk (ó-emberünk) pedig csak arra képes, hogy árnyékos vessen abban a világító térben, amit a lélek terjeszt e világban.

Nagy tisztesség az Úrtól, hogy a lélek temploma lehet a testünk. Azért kérhetjük Urunkat, hogy a Szentlélek lángja egyre nagyobb fényvel világíthasson életünkben, emberi tulajdonságaink pedig minél kisebb árnyéket vessen környezetünkben.

SCHAUERMANN HENRIK

## *Bűn - szeretet*

A bűn becserkész,  
a szeretet befogad.

a bűn bekebelez,  
a szeretet magába foglal.

A bűn megköt,  
a szeretet megtart.

A bűn száz annyit ígér,  
A szeretet száz annyit ad.

A bűn elveszi az önismeretet,  
felmagasztal és magasba emel: csakhogy letaszíthasson.  
A szeretet helyes önismeretre tanít,  
Kiábrándít hamis „önmagadból” és összetör: Csakhogy felemelhessen.

A bűn hájjal kenetet, hogy megrontson.  
A szeretet kíméletlenül pöröl, hogy megtisztítson.

A bűn fröcsköl,  
a szeretet szétárad.

A bűn éget és perzsel,  
A szeretet sugároz.

A szeretet egyszerű,  
A bűn körmönfont.

A szeretet „egy-ügyű”,  
A bűn agyafúrt.

A szeretet nyíltan beszél,  
A bűn körülír.



Míg a szeretet a mélység titkairól dadog,  
A bűn a felszín közhelyeiről fecserész.

Míg a bűn hazudik, hogy ne kelljen megmondania az igazat,  
A szeretet kitérő választ ad, hogy ne kelljen hazudnia.

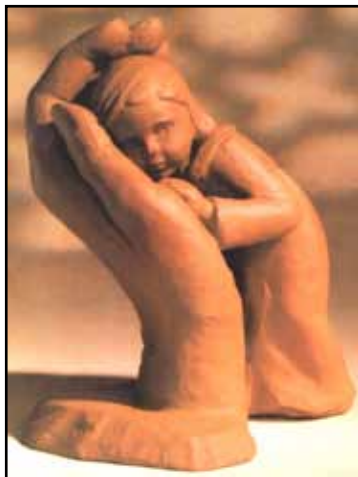
A bűn kényszerít,  
A szeretet készítet.

A bűn csábít,  
a szeretet vonz.

A bűn érzéki,  
A szeretet érzékelő.

A bűn forral,  
a szeretet hevít.

A bűn űz és hajt,  
A szeretet lelkesít.



A szeretet megkeresi a tisztátalant, hogy felemelje,  
A bűn „felhajtja” magának a tisztátalant,  
hogy kihasználja és a sárba tapossa.

A szeretet az embert látja a cédában is,  
de a bűn csak riherongy kurvának tartja.

A szeretet megjelöl,  
A bűn megpecsétel.

A szeretet társakra lel,  
De a bűn csak hordákba ver.

A szeretet kiteljesít,  
A bűn kiüresít.

A szeretet mentséget keres,  
A bűn kifogást talál.

A bűn bekerít és magadba zár,  
A szeretet kapukat nyit és másokhoz vezet.

A bűn elfecsérli és pazarolja a másét,  
De a szeretet önmagát osztja szét.

SIMON ANDRÁS

### *Véletlen, vagy csoda*

Lexa Anders szociális gondozónak ez az elbeszélése a II. világháború utáni időkből származik.

Íróasztalomon cseng a telefon. A főorvos kér, hogy holnap vigyek el egy gyereket Kelet-Berlinbe. Mintha az olyan egyszerű lenne! Három napig tart, amíg megkapja az ember az útlevelet. Rögtön megmondom, hogy ez lehetetlen. Azt mondják, már megtáviratozták, hogy a gyermek holnap odaér.

Még egyszer megmondom: - Emberileg lehetetlen, hacsak... A vezeték másik oldaláról felhangzik: - Mi? Hacsak micsoda?

Bátran válaszolok: - Ha csak Isten nem tesz csodát!

- Akkor hagyja, hogy Isten csodát tegyen! - kapom a választ. Ez szinte úgy hangzik, mintha mi, parányi emberkék, parancsolhatnánk Istennek - gondolom magamban. De aztán halkán ez a kérdés ágaskodik bennem: - Énbennem nem bízol, akié minden hatalom?

Rendelkezésemre bocsátottak egy autót. Néhány perc múlva Hamburg felé robogunk. A motor mintha állandóan azt zümmögné, hogy „egyszerűen lehetetlen! Egyszerűen lehetetlen!” Hogy elűzzem az ellenséget, aki el akar csüggeszteni, és bátorlanná akar tenni, megkérdem a sofőrünket, hogy énekelhetek-e.

- Igen, jó lesz - válaszolta - engedjen szabad folyást az érzéseinek. Legalább éberebb leszek!

Így aztán a „Bízom benned Uram Jézus, benned bízom egyedül” kezdetű éneknek minden versét elénekelttem. Ekkor megkérdi: - Mik a tervei? Az Üdvhadseregnél akar előadást tartani? - Hangjában észreveszek némi gúnyt, de mosolyogva válaszolok: - Nem, dehogy! Egyetlen nap

alatt kell megszereznem az útlevelet Kelet-Berlinbe, ami lehetetlen, ha csak Isten nem tesz csodát.

Egy pillanatnyi hallgatás után megkérdezi: - És ahogy mások a néhez feladatok előtt konyakkal öntenek bátorságot magukba, ön egy ilyen énekkel énekli ugyanezt magába?

- Igen, nagyjából - válaszoltam mosolyogva.

- Na, szeretném látni, mi lesz ebből! - jegyzi meg.

Megérkezünk Hamburgba. Az útlevélhivatalban három ablaknál áll hosszú sor. Gondosan végigszámolom, és az első ablakhoz várokozók sorába állok, mert ott talán valamivel kevesebben vannak, mint a másik kettőnél. Csak lassan jutunk előre. Ekkor hirtelen úgy érzem, hogy valaki azt súgja, álljak a következő ablakhoz!

- Órűlség! - gondolom magamban. - Te nem vagy normális! Ott hatal többen várnak, mint ennél az ablaknál! - A hang azonban nem hagy békén. - Állj a következő ablakhoz!

Megnyugodva állok a következő ablakhoz, tele vagyok várokozással, hogy most mi lesz. Mindig közelebb jutok, és hosszú várokozás után én kerülök sorra. Személyazonosságimat és a kérvényt odaadom a tisztségviselőnek, és szívemben még egyszer könyörgök: - Uram, most már te segíts!

A férfi fejét csóválva nézi kérvényemet, majd engem: - Holnap már Berlinbe akar utazni? Teljesen lehetetlen! Egyszerűen képtelenség! Ön gondozónő, önnek ezt tudnia kell!

Az csak néz, kis idő múlva pedig mosolyogva megszólal: - Lexa Anders, Heinrich-Hertz utca 118? Éppen elégszer poroltad ki a nadrágomat rózsabogár keresés közben! Most tulajdonképpen bosszút kellene állnom rajtad!

Azt hiszem, nem jól hallok, és elképedve nézek a tisztségviselőre. Nem értem mit akar mondani. Ki ez, aki ismeri a gyermekkoromat, és mindenki füle hallatára meséli, hogy kiporoltam a nadrágját? Honnan ismer ez az ember? Sem a kérvényen, sem a személyimbe nincs beírva a korábbi címem.

Amikor végül zavartan megkérdezem: - Tulajdonképpen kihez van szerencsém? - nevetve mutat az íróasztalára kitett névtáblára, amin ez áll: Ennél az ablaknál Karl Gessler szolgálja ki önt.

- Kalli! Te vagy az? - kiáltom csodálkozva. A szomszéd házban lakó ószeres fia. Hirtelen magam előtt látom egész gyermekkoromat.



Kalli megkéri egyik kollégáját, hogy helyettesítse egy pillanatra. Elveszi aktatáskámat, és behív a mellékszobába. Ennekem viszont az egész história Isten válasza. Tudom, hogy meg fogom kapni az útlevelet.

Amikor egymással szemben ülünk és megkérdezi, hogy hirtelen miért lettem olyan csendes, kitör belőlem az öröm: - Nem tudom, mennyire tele van a szívem örömmel és hálaival. Isten csodálatosan segít! Gyerekkorunk óta nem láttuk egymást, és ma téged küld utamba!

- Mondd csak, tulajdonképpen még mindig olyan vallásos vagy? Úgy nézel ki, mintha mindkét lábbal a földön járnál, és erre a világra való vagy, és mégis?

Ekkor mesélni kezdek erről a csodálatos mégisről az életemben. Figyelmesen hallgatja, és csak időnként szakít félbe egy-egy kérdéssel.

- Kell lenni valaminek ebben a keresztyénségben! - mondja - Több, mint harminc éve nem láttalak, és még mindig tart.

Nagyon örülök, hogy hallhatok szüleiről és testvéreiről. Mindketten üdvözljük az ismerősöket. Megígéri, hogy mindent megtesz értem, bár nem sok reménnyel kecsegtet. Az ezredes ma már volt itt - az útlevelehivatal ekkor még a megszálló katonaság alá tartozott -, és aláírta az útlevelet. Legközelebb, csak holnap jön be.

- De holnap már Berlinben kell lennem a gyerekekkel! - felelem, és hozzátésem - Szilárdan hiszem, hogy Isten továbbra is segít! - Aztán elbúcsúztunk. Még egyszer szívből megköszönök mindent, neki és hozzátartozóinak Isten áldását kívánom, és megígérem, hogy imádkozom érte.

Pontosan háromnegyed ötkor, ahogy megbeszéltük, újra ott állok az ablak előtt. Megijedek. Kalli nincs itt! De megkérte egyik kollégáját, hogy adja át üdvözlését, mert hirtelen máshová hívták. Beküldenek az üvegalitkába az ezredeshez.

Amikor szerényen az útlevelem iránt érdeklődöm, megrázza a fejét. Vizsgálva végigmér a szemüvege felett, és határozottan mondja: - No! Ilyen egyszerűen azért tényleg nem megy. Ezt önnek is tudnia kell.

- Persze, tisztában vagyok velem! - mondom egyre szerényebben, majd kicsit bátrabban hozzátésem: - De azt is tudom, hogy ön olyan kedves, és ha egyáltalán lehetséges, kiadja nekem az útlevelet.

Csodálkozva mér végig még egyszer szemüvege fölött, és megkérdezi, hogy jövök én ahhoz, hogy ilyen határozottan mondom mindezt. Nem tudom, mit válaszoljak. Amikor azonban tovább kérdezősködik, bátran és őszintén kimondom: - Ha mindenáron tudni akarja, arra kértem Istent,

hogy tegye késszé a szívét, és állítsa ki nekem az útlevelet. Még sohasem csapott be, nem hagyott cserben. Most tenné meg?

- Hát akkor tényleg nem tehetek mást! Itt az útlevele!

Örömben majdnem átölelem a kövér, tiszteletre méltó ezredest. Az utolsó pillanatban azonban meggondolom magam, de észrevette. Mosolyogva kérdezi: - Ti németek mind ilyenek vagytok?

- Azok a németek, akik ismerik Istent, igen! - válaszolom ragyogva - és az Isten áldja meg, hogy olyan kedves volt, és kiállította az útleveletem.

- Nem is akartam visszajönni az irodába - vallja be -, de itt hagytam a szemüvegemet. Egy nap különben soha nem jövök be kétszer. Ideküldhettem volna egyik emberemet is, de magam jöttem el érte. Miért? Magam sem tudom! Amikor ideértem, ez a Gessler úr annyira pártját fogta! Az ő kedvéért ezt az útlevelet aláírtam.

Ujjongok az örömtől. Ez volt Isten válasza! A kocsiban várakozó sofőrnek már messziről kiáltom: - Igen, olyan Istenünk van, aki csodát tesz!

Csendesen ül, és így szól: - Hogy még manapság is történik ilyesmi!

Bizonyítékul megmutatom az útlevelet, és elmesélem csodálatos esetemet. Amikor hazafelé megyünk az országúton, mosolyogva megkérdezi: - Nem akar most is énekelni? - Amikor belekezek: - Nagy Úristen, dicsérünk! - halkán ő is velem dúdolja.

Főorvosunknak örömmel mesélem: - Igen, olyan Istenünk van, aki csodákat tesz! Itt a bizonyíték, ez az útlevél! - Csodálkozva hallgatja, amikor elmesélem furcsa történetemet. Csendesen nyújtja a kezét. és ugyanazt mondja, amit a sofőr: - Hogy még manapság is történik ilyesmi!

Az én Kallimat azóta sem láttam viszont, bár gyakran kerestem. Nagy csodálkozásomra megtudtam, hogy az útlevélhivatalban csak kisegített, és a találkozásunk napján visszahívták saját hivatalába. Én viszont szikla szilárdan tudom: oly Istenünk van, aki csodákat tesz!

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK CÍMŰ KÖNYVBŐL

*Isten veled van, nem ellened*

*Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?*

*Róma 8,31*

Jelenleg kihívásokkal kell szembenézned az életedben? Házassági, vagy pénzügyi problémáid vannak? Lehet, hogy a gyermeked letért a jó útról, vagy netán kiújult egy régi betegség? Mit mondasz mindezekre?

Tudod, Isten mit szeretne hallani tőled? Azt akarja, hogy ezt mondd: „Ha Isten velem van, akkor ki lehet ellenem?”

Ha tudnád, hogy a miniszterelnök veled van, akkor úgy gondolnád, hogy minden rendben van. De hiszen még ennél is jobb támogatód van! A Biblia azt mondja, hogy a Mindenható, az ég és föld Teremtője veled van! Milyen probléma található rajtad fogást, ha a Mindenható Isten veled van? Vajon az ördög sikeres lehet veled szemben, ha Maga Isten áll az oldaladon?

Ha Isten veled van ma, ha veled van most is, akkor nem kell így siránkoznod: „Jaj, ha lenne egy ..., Bárcsak ne mondtam volna azt ...” És a jövő miatt sem kell aggódnod: „Mi lesz, ha ez megtörténik ..., Mi lesz, ha nem lesz elég ...” Kedves barátom, a múlton való siránkozás, és a jövő miatti aggódás semmit sem old meg. Inkább nézz Mennyei Atyádra. Mivel ebben a pillanatban is veled van, biztos lehetsz benne, hogy segíteni és gondoskodni fog.

Isten elküldte a Fiát, hogy meghaljon érted. Jézus miatt véren vásárolt jogod van egy céllal bírót, jelentőségteljes élethez. Jézus miatt véren vásárolt jogod van a gyógyuláshoz. Jézus miatt véren vásárolt jogod van Isten gondoskodására, még akkor is, ha a gazdaság mélyrepülésben van.

Nem azért kapod ezeket a dolgokat, mert megérdemled, hanem azért, mert Jézus a vérét ontotta érted, hogy neked adhassa a jogosultságot ezekhez a dolgokhoz. Mindezen áldásokban azért részesülhetsz, mert Isten veled van. És ha Isten veled van, akkor ki lehet ellened?

JOSEPH PRINCE

### *Honlap*

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecs.metodista.hu> A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a [schauermannok@gmail.com](mailto:schauermannok@gmail.com) email címre lehet eljuttatni.

### *Támogatás*

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

*Bódis Éva és Stocker László  
2014. december 28.-án  
házasságot kötöttek*



*Isten áldja meg közös  
életeket!*

